

Publicerad 2010-04-20 12:40 av Bodil Olsen

En liten spindel

Det var egentligen ganska vackert.

Nu började jämvikten infinna sig.

Det fladdrar litet i draget.

På botten mellan de mjölkvita fönsterglasen
ligger en hoptorkad liten spindel.

Till och med den rör sig.

Sakta, trevande.

En hel vinters arbete med ett fåfängt försök
att väva in sitt vinterförråd

- till spillo.

Spindelväven fladdrar igen.

Det blåser hård Nordan.

Ser ut över åkern genom det andra fönstret.

Blir litet full i skratt.

Den där Kalle han var en rekordelig man.

Litet av att "Man tager vad man haver".

T.ex. Karlssons Klister

då Nordan härjat extra hårt en vinter.

Över den spräckta rutan går

- liksom ett spindelnät -

tunna trådar av lim i ett sirligt mönster.

På vissa ställen har det klumpat sig

och en seg sträng har letat sig ned över glaset.

Det rister till i glasrutorna.

Vinden har bestämt vänt.

Sätter på kaffe.

Funderar på om jag bryskt skall

väcka spindeln till en alltför tidig vår –

och tvätta bort den mjölkvita dimman.

Bestämmer mig för att låta bli.

Ett tag.